

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/818/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518207340
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2019:7518207340.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom v Bratislave, Vajnorská 100/A, zastúpeného: JUDr. Oskar Chnápko, advokát, so sídlom v Banskej Bystrici, Komenského 3, proti žalovanej: J. I., P. Y., G.. XX.XX.XXXX, K. W.Ň., Ž. XX/X, o zaplatenie 1.617,36 € s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.617,36 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.617,36 € od 16.12.2014 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcom rozsahu žalobu z a m i e t a.

III. Žiadna zo strán n e m á na náhradu trov konania právo.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou došlou súdu dňa 26.11.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.617,36 € s príslušenstvom.

2. Svoju žalobu odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu - Poštová banka, a.s. so žalovanou uzavrel dňa 26.11.2008 zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.659,70 €. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Pohľadávka voči žalovanej so všetkými právami s ňou spojenými bola postúpená nasledovnými zmluvami: Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2010, uzavretá medzi spoločnosťou Poštová banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníkom. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2011 uzavretá medzi spoločnosťou BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupcom a spoločnosťou PRO CIVITAS s.r.o. ako postupníkom. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretá medzi spoločnosťou PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupcom a Bencont Investments, s.r.o ako postupníkom. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 uzavretá medzi spoločnosťou Bencont Investments, s.r.o ako postupcom a spoločnosťou BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníkom. Aktuálnym veriteľom pohľadávky je žalobca. Predmetnými zmluvami o postúpení je preukázaný celý rad postúpení a tým aj aktívna vecná legitímácia žalobcu pre toto konanie. Pohľadávka bola voči žalovanej už súdne uplatňovaná, a to na rozhodcovskom súde, ktorý žalobe vyhovel v celom rozsahu a vo veci rozhodol rozhodcovským rozsudkom zo dňa 30.09.2011, sp. zn. IIC1110178, právoplatným dňa 02.01.2012, vykonateľným dňa 06.01.2012. Dňa bol podaný návrh na vykonanie exekúcie, žiadosť o vydanie poverenia bola právoplatne zamietnutá. Mal za to, že pri zrušení rozhodcovského rozsudku ako aj pri zamietnutí, resp. zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku sa pre veriteľa znemožňuje vynúiteľnosť plnenia voči svojmu dlžníkovi na podklade rozhodcovského rozsudku. Na obe

situácie je potrebné nazerať analogicky a veriteľovi nemožno odpiepať súdnu ochranu a nepriznanie jeho nároku v konaní na štátnom súde, ktoré bude viesť po zastavení exekučného konania len z toho dôvodu, že nedošlo k zrušeniu rozhodcovského rozsudku, ktoré na rozdiel od zastavenia exekučného konania výslovne v zákone dáva veriteľovi možnosť pokračovania v konaní o zaplatenie po jeho zrušení, ktorého iniciovanie je závislé výlučne od vôle dlžníka. Žalovaná je z toho dôvodu povinná zaplatiť žalobcovi dlžnú istinu v sume 1.617,36 €, úroky vo 24 % ročne zo sumy 1.617,36 € od 16.12.2014 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.617,36 € od 16.12.2014 do zaplatenia a náhradu trov konania.

3. Súd zaslal žalovanej žalobu spolu s prílohami a poučením na vyjadrenie dňa 28.01.2019. Žalovaná si uvedenú zásielku prevzala dňa 15.02.2019, o čom svedčí doručka na č. I. 106 spisu, avšak v konaní zostala nečinná.

4. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 25.04.2019, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, ktorí svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a žiadali pojednávať v ich neprítomnosti. Pojednávanie sa zúčastnila žalovaná. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že z poštovej banky si zobrala pôžičku pre strýka s tým, že on ju mal splácať. Chvíľu aj splácal, potom sa mu ale zmenila situácia a už nesplácal. Žalovaná splácať nemohla, nakoľko jej zomrel otec a ostala s mamou sama, ktorá bola nezamestnaná a musela sa postarať o domácnosť. Neskôr na to jej prišlo rozhodnutie exekučného súdu o tom, že návrh na vykonanie exekúcie sa zamietá a exekúcia je zastavená a dokladá tieto listiny krátkou cestou do spisu. Nato vzniesla námietku premlčania. Následne súd odročil pojednávanie za účelom doplnenie dokazovania a posúdenia námietky premlčania.

5. Súd zaslal kópiu zápisnice z pojednávania spolu s listinnými dôkazmi predloženými žalovanou na pojednávaní a výzvou na vyjadrenie žalobcovi. Vo vyjadrení k vznesenej námietke premlčania žalobca uviedol, že právny predchodca žalobcu, Poštová banka, a.s., vyhlásila úver za predčasne splatný dňa 20.06.2009, pričom premlčacia doba začala prvý krát plynúť 30.06.2009, nakoľko právo sa mohlo prvý krát vykonať až po uplynutí 10-dňovej páričnej lehoty na plnenie uvedenej vo výzve na plnenie, ktorou došlo k zosplateniu úveru. V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/83/2018. Následne právny predchodca žalobcu podal žalobu na Rozhodcovský súd sp. zn. IIC1110178, ktorá bola doručená dňa 23.11.2010, pričom táto skutočnosť vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia rozhodcovského súdu, prvá veta. A teda žalobca vyčerpal zo zákonnej trojročnej premlčacej doby 1 rok 5 mesiacov a 3 dni. Ďalej právny predchodca žalobcu podal dňa 02.01.2012 návrh na vykonanie exekúcie na podklade Rozhodcovského rozsudku sp. zn. IIC1110178 avšak exekučný súd (OS Košice - okolie) Uznesením sp. zn. 17Er/2075/2012 zo dňa 12.06.2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd zastavil exekučné konanie Uznesením zo dňa 23.10.2014 sp. zn. 17Er/2075/2012. O tejto skutočnosti sa žalobca dozvedel dňa 18.11.2014. Následne podal žalobca dňa 02.03.2015 návrh na vykonanie exekúcie, avšak exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora Uznesením zo dňa 27.10.2016 sp. zn. 17Er/2702/2015. Následne exekučný súd zastavil exekučné konanie Uznesením zo dňa 24.01.2018 sp. zn. 17Er/2702/2015. O tejto skutočnosti sa žalobca dozvedel dňa 26.02.2018. Následne podal žalobca žalobu o zaplatenie na Okresný súd Košice - okolie sp. zn. 20Csp/818/2018. A teda v období medzi exekučnými konaniami a odo dňa ako sa žalobca dozvedel o zastavení exekučného konania sp. zn. 17Er/2702/2015 t. j. od 26.02.2018 až do podania žaloby na Okresný súd Košice - okolie t. j. do 16.1.2019, žalobca vyčerpal zo zákonnej trojročnej premlčacej doby ďalší 1 rok 3 mesiace a 6 dní. Žalobca tak vyčerpal spolu zo zákonnej trojročnej premlčacej doby 2 roky 8 mesiacov a 9 dní. Žalobca má za to, že počas konania na rozhodcovskom súde a počas exekučného konania premlčacia doba neplynula, ale spočívala v zmysle ust. § 112 Občianskeho zákonníka. Žalobca na túto situáciu aplikuje ten stav, keď súd na podklade žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku zruší rozhodcovský rozsudok a následne pokračuje v konaní na podklade pôvodnej žaloby alebo vzájomnej žaloby v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní. Je pritom jasné, že tak pri zrušení rozhodcovského rozsudku súdom na podklade žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku ako aj pri zastavení exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku dochádza k prelomeniu materiálne vykonateľnosti exekučného titulu (rozhodcovského rozsudku), avšak pri zrušení rozhodcovského rozsudku súdom, súd pokračuje v konaní v zmysle § 43 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní, pričom ak dôjde k zastaveniu exekučného konania na podklade rozhodcovského rozsudku, súd v konaní nepokračuje a pohľadávka sa stáva nevyožiteľná. Je potom nepochybné, že, Veriteľ napriek tomu, že postupoval pri uplatnení a vymáhaní svojej pohľadávky podľa

platných právnych noriem a právne aprobovaným spôsobom, dostal sa do situácie, v ktorej sú popreté jeho legitímne očakávania, že exekučný titul bude možné vykonať, čo je v príkrom rozpore s princípom právnej istoty.

6. Žalovaná vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcu uviedla, že trvá na námietke premlčania.

7. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 07.11.2019, ktorého sa nezúčastnil žalobca ale zúčastnil sa jeho právny zástupca. Dostavila sa tiež žalovaná. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na podanej žalobe a žalovaná už nemala čo dodať.

8. Súd vykonal dokazovanie listinami založenými v spise a zistil tento skutkový stav:

9. Právny predchodca žalobcu so žalovanou uzavrel dňa 26.11.2008 zmluvu o úvere (ďalej len „Zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo výške 1.659,70 €. Žalovaná sa zaviazala poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaná si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnil, preto žalobca vyhlásil dňa 20.06.2009 úver za predčasne splatný. Žalovaná je z toho dôvodu povinná zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu v zmysle žalobného petitu a náhradu trov konania.

10. Zo zmluvy o úvere zo dňa 26.11.2008 vyplýva, že výška úveru bola v sume 1.659,70 €, splátka bola určená na 51,35 € mesačne s tým, že počet splátok bol určený na 60 mesiacov, ročná úroková sadzba bola 24 %, RPMN vo výške 27,95 %, priemerná hodnota RPMN 34,92 %, celková výška nákladov bola 1.234,25 €, dátum prvej splátky 26.11.2013, dátum každej platby k 26. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti 26.11.2013.

11. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 31.07.2018 (č. l. 6 - 7 spisu) vyplýva, že žalovaná spolu zaplatila žalobcovi sumu 154,05 €.

12. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2010 Poštová banka, a.s. ako postupca postúpila pohľadávku na spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupníka.

13. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 24.02.2011 spoločnosť BOSSNUT INVESTMENTS LIMITED ako postupca postúpila pohľadávku na spoločnosť PRO CIVITAS s.r.o. ako postupníka.

14. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 spoločnosť PRO CIVITAS, s.r.o. ako postupca postúpil pohľadávku na spoločnosť Bencont Investments, s.r.o. ako postupníka.

15. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 15.12.2014 spoločnosť Bencont Investments, s.r.o. ako postupca postúpil pohľadávku na spoločnosť BENCONT COLLECTION a.s. ako postupníka, terajšieho žalobcu.

16. Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. IIC1110178 zo dňa 30.09.2011 STÁLY ROZHODCOVSKÝ SÚD zriadený pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s., so sídlom Trnavská cesta 7,831 04 Bratislava, IČO: 35 862 882, v rozhodcovskom konaní pred rozhodcami: JUDr. Marek Baňas, JUDr. Ján Huňady a Mgr. Branislav Legát rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi -PRO CIVITAS, s.r.o., (právne predchodcovi žalobcu) sumu vo výške 1.617,36 € spolu s príslušenstvom. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 02.01.2012 a vykonateľnosť dňa 06.01.2012.

17. Na základe tohto rozhodcovského rozsudku právny predchodca žalobcu podal návrh na vykonanie exekúcie dňa 02.01.2012. Exekučný súd (OS Košice - okolie) Uznesením sp. zn. 17Er/2075/2012 zo dňa 12.06.2012 zamietol žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Následne exekučný súd zastavil exekučné konanie Uznesením zo dňa 23.10.2014 sp. zn. 17Er/2075/2012.

18. Nato podal žalobca dňa 02.03.2015 návrh na vykonanie exekúcie. Exekučný súd zamietol žiadosť súdneho exekútora Uznesením zo dňa 27.10.2016 sp. zn. 17Er/2702/2015. Následne exekučný súd zastavil exekučné konanie Uznesením zo dňa 24.01.2018 sp. zn. 17Er/2702/2015.

19. Zmluva o úvere, uzatvorená medzi stranami sporu dňa 26.11.2008, bola uzatvorená podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

20. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

21. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

22. Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

23. Podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z., zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

24. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z. z., veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

25. Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z., spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

26. Podľa ust. § 3 ods. 1 Obč. zák. výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

27. Podľa ust. § 39 Obč. zák. neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Podľa ust. § 53 ods. 6 Obč. zák. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov a nejde o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch 1a), nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú bankami za spotrebné úvery v mieste bydliska spotrebiteľa a v čase uzavretia zmluvy.

29. Podľa § 100 Obč. zák. právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

30. Podľa § 101 Obč. zák. pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

31. V prejednávanej veci právny predchodca žalobcu so žalovanou uzavrel dňa 26.11.2008 zmluvu o úvere podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Ak ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský. Z predloženej zmluvy je evidentné, že ide o tzv. typovú zmluvu, teda zmluvu, vrátane jej zmluvných podmienok, ktoré sú vopred pripravené. Sú pripravené právnym predchodcom žalobcu bez účasti druhej strany, teda spotrebiteľa, pre vopred neurčený široký okruh spotrebiteľov, pričom spotrebiteľ nemá právo zásadným spôsobom do nej zasahovať a prípadne meniť jej podmienky, okrem výšky úveru, prípadne výšky splátok a doby splatnosti. Ide o formulár zmluvy s vopred pripravenými podmienkami, v ktorej sa len vyplňajú potrebné údaje. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd dospel k

záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou na základe zmluvy o úvere uzavretej dňa 26.11.2008, je vzťahom občianskoprávnym a táto zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa zákona č. 258/2001 Z. z. a § 52 a nasl. Obč. zák.

32. Žalovaná na pojednávaní vzniesla námietku premlčania, ktorou sa súd prvotne zaoberal. Žalobca vo vyjadrení k pojednávaniu zo dňa 25.04.2019 (bod 5 odôvodnenia) jasne a presne rozpísal, ako plynula premlčacia doba v prejednávanom prípade a dospel k záveru, že neuplynula premlčacia doba, s čím sa súd stotožňuje vzhľadom k tomu, že počas rozhodcovského konania ako aj exekučného konania premlčacia doba neplynula, ale spočívala.

33. Súd sa pri svojom rozhodovaní v danom prípade ďalej zaoberal výškou odplaty, t.j. výškou dohodnutého úroku z úveru, ktorý činil za obdobie 60 mesiacov pri sume 1.659,70 € - 24 % ročne, takáto výška je uvedená v zmluve. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úrokov pri peňažnej pôžičke treba prihliadnuť na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov (Rozsudok NS SR sp. zn. 1Cdo 57/2005 z 1.7.2010). Občiansky zákonník (Obchodný zákonník a ani iné právne predpisy) výslovne nestanovia, do akej výšky je možné pri pôžičke alebo úvere dojednať úroky, z čoho vyplýva, že sú predmetom voľného zmluvného dojednania medzi zmluvnými stranami, čo však neznamená, že by sa na túto dohodu nevzťahovalo ust. § 3 ods. 1 Obč. zák., podľa ktorého výkon práv a povinností, vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov, nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Neprimerane vysoké úroky, dojednané pri peňažnej pôžičke alebo úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. V súlade s dobrými mravmi je len také konanie veriteľa, ktorý sa pri peňažnej pôžičke uspokojí bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník, s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom.

34. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Národnej banky Slovenska, v roku 2008 v novembri (v čase uzavretia zmluvy) priemerná úroková miera z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri domácnostiach a pri úrokoch poskytnutých od 1 do 5 rokov (spotrebiteľské a ostatné úvery) bola 13,69 % p. a. Vzhľadom k tomu, že výška úrokov v danom prípade neprevýšili 2- násobok 13,69 % ročne výšku 27,38 %, súd konštatuje, že dojednaná výška odplaty u tohto úveru (24 %) podstatne neprevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, preto je výška odplaty v súlade so zákonom (§ 53 ods. 6 Obč. zák.) a dobrými mravmi. Súd tiež zmluvu preskúmal s poukazom na ust. § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v čase uzavretia zmluvy a konštatuje, že zmluva obsahuje všetky obligatórne náležitosti požadované zákonom.

35. Po vykonanom dokazovaní má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej úver v celkovej sume istiny 1.659,70 € a žalovaná dosiaľ uhradila sumu 154,05 €. Žalovaná spotrebiteľský úver čerpala, výšku ani nárok žalovanej sumy nijak nespochybnila. Vzhľadom na predložené listinné dôkazy žalobcom súd považoval žalobu v tejto časti za dôvodnú a žalovanú zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 1.617,36 € ako celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

36. Žalobca sa tiež domáhal zaplatenia zmluvného úroku vo výške 24 % ročne zo sumy 1.617,36 € od 16.12.2014 do zaplatenia.

37. Súd je toho názoru, že predčasné zosplatnenie úveru predstavuje vo svojej podstate jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové a okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Kým dohodnutý úrok predstavuje cenu, za ktorú veriteľ poskytuje dlžníkovi istinu k dispozícii, tento zisk predstavuje práve dohodnutý úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku a predstavuje takýto úrok kapitalizovanú odplatu za celé obdobie postupného splácania úveru v splátkach. Zosplatnením úveru nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Tým teda stráca veriteľ nárok na úroky za požičané peňažné prostriedky od spotrebiteľa. Ak spotrebiteľ nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ požadoval od neho úroky, ktoré by mu patrili, ak by spotrebiteľ takéto právo držby finančných prostriedkov mal, inak by nastal nespravodlivý a ústavný

nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by mal naďalej nárok na úroky zo zmluvy.

38. Aplikačná prax súdov sa už zaoberala otázkou priznania úrokov za úver po splatnosti pohľadávky, NSSR vo svojom rozhodnutí sp. zn. 4Obo 143/98 uviedol, že dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu a od splatnosti je dlžník v omeškaniach a musí platiť úroky z omeškaniach. Toto rozhodnutie NSSR bolo potvrdené aj uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 476/2012 zo dňa 18.09.2012. Taktiež výkladom Smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, súdny dvor stanovil zásadné pravidlo pre kvalifikáciu zmluvnej podmienky za nekalú, ak sa odkláňa od dispozičných noriem zákona v neprospech spotrebiteľa. Úrok z úveru predstavuje kapitalizovanú odplatu za celé obdobie postupného splácania úveru v splátkach. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatnenia úveru. Zosplatnením úveru na jednej strane nastáva stav, keď veriteľ má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, na druhej strane už spotrebiteľ nemá právny titul držať peňažné prostriedky poskytnuté veriteľom, v svojej dispozícii, preto niet dôvodu na to, aby veriteľ požadoval od neho úroky, ktoré by mu patrili, ak by spotrebiteľ mal právo držby finančných prostriedkov. V opačnom prípade by nastal nespravodlivý a ústavne nekonformný stav pre spotrebiteľa, ktorý by bol vystavený sankciám vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej mal nárok na úroky zo zmluvy. Za tejto situácie by sa poprel účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by mal nárok na dohodnuté úroky ako keby k zmene záväzku nedošlo. Spotrebiteľ by tak nemal žiadne garantované práva, ktoré by mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Navyše by došlo k hrubej nadvláde veriteľa, ak by bol tento nečinný pri vymáhaní svojej pohľadávky a odplatné úroky by si nárokoval aj pri svojej potenciálnej nečinnosti. Takéto správanie veriteľa nemôže byť podporované a požívať právnu ochranu. Keďže v danej veci niet pochýb o tom, že medzi stranami sporu bola uzavretá spotrebiteľská zmluva, po poskytnutí náležitej ochrany žalovanej ako spotrebiteľovi, súd dospel k záveru, že po zosplatnení úveru žalobcovi neprináležia úroky dohodnuté za poskytnutý úver, preto žalobu v časti uplatneného úroku z úveru vo výške 24 % ročne z nezaplatennej istiny 1.617,36 € od 16.12.2014 do zaplatenia zamietol.

39. Navyše zo samotnej zmluvy nevyplýva, že by žalobca mal nárok aj na zmluvné úroky po zosplatnení a ak tento nárok vyplýva zo Všeobecných obchodných podmienok banky, tieto nie sú podpísané zmluvnými stranami, čím nebola dodržaná písomná forma. Je nevyhnutné zabezpečenie riadneho a preukázateľného informovania spotrebiteľov o obsahu zmluvných dojednaní obsiahnutých v predmetných obchodných podmienkach. Žalobca je povinný preukázať, že tieto zmluvné dojednania (obchodné podmienky, VOP atď.) sú spotrebiteľovi známe, resp. že boli k zmluve pripojené a to tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Nepostačujú vyhlásenia uvedené v zmluve, resp. dodatku o tom, že spotrebiteľ zmluvné dojednania (obchodné podmienky, VOP atď.) prevzal a oboznámil sa s nimi. Uvedené vyplýva aj z rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie vo vec C-449/13, CA Consumer Finance Sa v. Bakkaus, bod 28, podľa ktorého obozretný veriteľ si musí byť vedomý nevyhnutnosti zbierania a uchovania dôkazov o splnení svojich informačných povinností a povinnosti poskytnúť vysvetlenia. V prejednávanom prípade žalobca nijako nepreukázal, že by žalovaná tieto zmluvné dojednania (obchodné podmienky, VOP atď.) aj reálne prevzala a oboznámila sa s nimi.

40. Podľa ust. § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaniach. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškaniach s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškaniach, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškaniach; výšku úrokov z omeškaniach a poplatku z omeškaniach ustanovuje vykonávací predpis (§ 517 ods. 2 Obč. zák.).

41. Podľa ust. § 10c Nariadenia ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškaniach sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškaniach po 31. januári 2013.

42. Podľa ust. § 3 Nariadenia platnom do 31.01.2013 výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (ďalej len „ECB“) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Žalovaná sa s plnením svojho peňažného záväzku dostala do omeškania, preto ju súd zaviazal zaplatiť aj úrok z omeškania, ktorý bol vyčíslený v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka v spojení s nariadením a to vo výške 9 % ročne zo sumy 1.617,36 € od 16.12.2014 do zaplattenia.

44. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd preto žalobe žalobcu čiastočne vyhovel a zaviazal žalovanú, aby žalobcovi zaplatila sumu 1.617,36 €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 1.617,36 € od 16.12.2014 do zaplattenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti nad sumu istiny 1.617,36 € súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

45. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

46. Podľa ust. § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

47. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

48. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobca bola v konaní úspešný len čiastočne a to v časti zaplattenia istiny vo výške 1.617,36 € a neúspešný v časti zmluvných úrok po zosplatnení (vyčíslených ku dňu rozhodnutia súdu v sume 1.901,48 €) , preto súd vyslovil, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).